

Mirabile siue miraculum s
cum fonte primo

Res multis modis apparent mirabiles,
aliquando ex magnitudine, aliquando ex
paruitate, aliquando quia rare, aliquando
quia pulchre.

Secundum magnitudinem attenditur
quando res quelibet sui generis modum
in quantitate excedit; sic miramur
gigantem inter homines, cetum inter
pisces, grifem inter uolucres,
elephantem inter quadrupedes, draconem
inter serpentes. Secundum
paruitatem considerantur quando
res quelibet ceteris sui generis
quantitate equari non potest ut

tinea et uermes et cynifes
et alia similia que inter cetera quidem
animalia uiuunt, sed ceteris omnibus
corporis exiguitate dispares sunt.
Vide ergo quid magis mireris dentes
apri uel tinee, alas grifi uel cynifis,
caput equi uel locustae, crura
elephantis uel culicis,

leonem uel pulicem,
tigridem uel testudinem. Ibi miraris
magnitudinem, hic miraris paruitatem;

illis dedit oculos quos uix
comprehendere potest oculus
et in tam exiguis corporibus sic
omnifariam iuuamenta nature sue
congrua plenissime distribuit ut nichil
uideas deesse in minimis eorum omnium
que natura formauit in magnis.

Hugo de operibus trium dierum.

Figurae autem
rerum multis modis apparent mirabiles.
Aliquando ex magnitudine, aliquando ex
paruitate, aliquando quia rare, aliquando
quia pulchrae,

aliquando, ut interim ita loquar, quia
quodammodo convenienter ineptae,
aliquando quia in multis una, aliquando
quia in uno diversa, singula ordine suo
prosequamur. Figura

secundum magnitudinem attenditur,
quando res quaelibet sui generis modum
in quantitate excedit; sic miramur
gigantem inter homines, cetum inter
pisces, gryphonem inter uolucres,
elephantem inter quadrupedes, draconem
inter serpentes. Figura secundum
paruitatem consideratur quando
res quaelibet sui generis
quantitati aequari non potest, ut

est succerio in capillo,
tinea in indumento, uermes et sciniphes,
et similia, quae inter caetera quidem
animalia uiuunt, sed caeteris omnibus
corporis exiguitate dispares sunt.
Vide ergo quid magis mireris, dentes
apri, an tineae, alas gryphis an sciniphis?
caput equi an locustae? Crura
elephantis an culicis?

rostrum suis an succerionis? aquilam an
formicam?

leonem an pulicem?
tigridem an testudinem? Ibi miraris
magnitudinem, hic miraris paruitatem;

corpus paruum magna sapientia
conditum. Magna sapientia cui nulla
subrepat negligentia.

Illis dedit oculos, quos uix
comprehendere potest oculus;
et in tam exiguis corporibus sic
omnifariam lineamenta naturae suae
congrua plenissime distribuit, ut nihil
uideas deesse in minimis eorum omnium
quae natura formauit in magnis.

Hugo de sancto Victore, *Eruditionis
didascalicae libri septem*, 7, 9 (PL 176,
col.819A-C).